

med en stor fusion i erhvervslivet for nylig. Hvad var meldingen her? Vi må fusionere for at klare den internationale konkurrence, og det koster i øvrigt lige 2.500 job. Hvordan skal man elske det internationale, når den melding, man får, er, at det internationale koster job og dermed usikkerhed i vores land?

Det, man glemmer at sige, er så, at det internationale skaffede nogle andre job til landet, sådan så der er mennesker, der kommer i arbejde. Det, der står tilbage i menneskers erindring, er: Puha, det, der kommer udefra, er noget slemt.

Derfor er det nødvendigt, hvis Danmark fortsat skal være aktiv ikke bare i EU, men også i det generelle internationale arbejde. Og jeg er borgerlig, og CD er et borgerligt internationalistisk parti, og vi ønsker, at Danmark skal være med, men forudsætningen herfor er to ting:

Den ene er, at vi tror på os selv, og den andet er, at vi får klaret nogle af de sociale og skæve problemer, der er i Danmark, sådan at der ikke er problemer i Danmark, at der ikke er udstødning i Danmark, at der ikke er dårligdomme i Danmark, som man så kan give det internationale samfund skylden for. For der er en meget, meget tæt sammenhæng mellem indenrigspolitik og udenrigspolitik på de her områder, en sammenhæng, som vi nok ikke har kigget nok på.

På det kulturelle og uddannelsesmæssige område er det vigtigt, at vi får fastholdt vores arv og vores rødder, vores viden om det, forståelsen for det og troen på det, for sandheden er, at man må spørge: Hvem i himlens navn skulle tage dansk kultur fra os, hvis vi selv tror på den, selv lever op til den og selv bevarer den? Det var jo tidligere tiders og nok min generations holdning, at alt det gamle skidt i dansk historie, og hvad ved jeg, skulle bare væk, og det er jo den regning, vi betaler i dag, for det giver rodløshed.

Vi skal også sikre de unges muligheder for at samarbejde med folk fra andre lande, sådan så de forstår det internationale samarbejde.

Og socialt skal vi skaffe trygge rammer for mennesker. Det gør denne euroafstemning svære. Der er ikke så meget råd til at udvide de trygge rammer nu, som der var før.

Vi mener selvfølgelig på finanslovsiden, at regeringen bør lægge op til at sende det politiske signal til omverdenen, at et bredt flertal i det danske Folketing står bag den generelle, økonomiske linje i dette land, og derfor vil vi da stadig væk opfordre regeringen til at søge et

forlig med Venstre, Det Konservative Folkeparti og os andre, for vi tror, at det vil være en politisk fordel.

Men en kendsgerning er det, at der ikke er råd til så meget, som der var før, og det betyder også, at vi må være lidt tilbageholdende, når vi nu skal ind i finanslovforhandlingerne.

Men så skal man jo også en gang imellem ud og forklare, at de ændringer, der sker i dansk politik, eksempelvis efterlønsændringer, jo heller ikke nødvendigvis skyldes EU eller skyldes det internationale. Det er jo ikke EU's og det internationale skyld, at vi pludselig har mange flere ældre og færre yngre. Det er jo ikke noget, de har skabt. Det er et internt problem hos os. Men der var det igen så let for modstanderne at sige, at det er det sociale pres udefra og det økonomiske pres, der fører til det. Det er jo noget sludder.

Der er ikke noget i denne verden, der er så dårligt som at stå udenfor, og derfor er vi enige i det med det rummelige arbejdsmarked: at vi skal udnytte de menneskelige og uddannelsesmæssige ressourcer, der findes i vores land, at mennesker har en værdi, også selv om de ikke kan arbejde på fuld tid. De har nogle ressourcer. Det skaber netværk. Der er mange ting, som statsministeren har nævnt omkring det rummelige arbejdsmarked, som vi er tilfredse med.

Jeg vil blot i en sidebemærkning nævne, at statsministeren måske også skulle bruge lidt tid på aldersdiskriminationen. Ikke bare i kampagner, men kigge lidt voldsommere på det, for vi har ganske mange eksempler på det. Det er ikke blot fra en tv-udsendelse i går eller i forgårs, eller hvornår det nu var, men faktisk igennem ganske lang tid, hvor mennesker bliver sat på gaden, fordi de har et forkert årstal på deres dåbsattest. Lad os også kigge på det, for det skaber frygt for den verden, vi lever i.

Det her handler om holdingsændringer, og derfor er det meget svært og tager lang tid, men én ting kan regeringen gøre: Den skal i hvert fald lade være med at belaste erhvervslivet, samtidig med at den beder erhvervslivet om at tage sig af rummeligheden, tage sig af de svage i samfundet, de vanskeligere stillet i samfundet. Man kan ikke på én gang bede erhvervslivet gøre det, og så samtidig sige: I skal i øvrigt af med en masse milliarder kroner. Den dobbelthed går simpelt hen ikke.

Internationaliseringen kommer jo også til os på andre områder. Det har noget med retspolitik at gøre, det har noget at gøre med, hvordan